

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

20. De itinere Christi ad hortum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

Charita-
tem. unum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut
& ipsi in nobis unum sint. Unum inter se, &
cum Deo: ô beata unitas! Ex quo sequitur, ut
credat mundus, quia tu me misisti. Tanti est
vera unio charitatis, ut plurimum momenti
adferat ad fidei propagationem, quia ibi verè
digitus Dei est, ubi charitas. 2. Præterea petit:
Pater, quos dedisti mihi, volo, ut ubi ego sum, &
illi sint mecum, ut videant claritatem meam,
quam dedisti mihi. Hæc summa petitionum
omnium, ac desideriorum finis. Volo, inquit,
& quis resistet voluntati tuæ? Dic obsecro pro
me, volo, & fiet.

2.
Vitam
æter-
nam.

Tituli
sunt.

Tituli seu motiva petitionis sunt illa, qui cre-
dituri sunt in me. Et Pater, quos dedisti mihi.
Uterque enim respectus debet apud Patrem va-
lere plurimum, ut largiatur illis primò unita-
tem illam in hac vita, cum Deo, & inter se
per charitatem. deinde verò, ut assumat illos ad
se: ubi videant claritatem, quam Filius à Patre
accepit generatione æterna, faciem Domini spe-
culantes. Fiat, fiat.

2. Cor.
3. 18.

MEDITATIO XX.

Christus pergit ad hortum, & tristatur.

Matt. 26. 30. Ioan. 18. 1.

PUNCTUM PRIMUM.

1.
Consue.

Cur à cœnaculo ad hortum perrexerit? 1.
Causa, ut morem servaret suum à concio-
nibus,

nibus, & consuetudine hominum recipiendi se tudo bo-
ad orationem. Sic ego consueta exercitia na ser-
non omittam facile, quamvis impedimenta ob- vanda.
jiciantur : præsertim instante necessitate, ut
hîc. 1. Ne crearetur aliquod incommodum 2.
Domino cœnaculi, ac ne fugere videretur peri-
culum, eo se contulit, quo Judas sciebat, soli-
tum se recipere Dominum. Unde abiturus ait,
ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem, & si- 10an. 14.
cut mandatum dedit mihi Pater, sic facio, sur- 31.
gite eamus. 3. ut quia in horto mala libertas 3.
peccandi cœperat, in horto etiam comprehen- In horto
deretur veræ vindex libertatis, & initium salu- Adam
ti daretur. Erat hortus ad montem Olivarum, peccavit,
id est, misericordiarum, & per torrentem Ce- Christi
dron ad eum transivit Christus. Quia miseri- pati cœ-
cordia nobis à Christo exhibita multis ei con- pit.
stitit doloribus. *De torrente in via bibet: pro- Ps. 109.*
pterea exaltabit caput. 7.

PUNCTUM II.

QUOD Christus voluit omne sensitivum so- Omnem
latium sibi adimere, quo leniri solent lætitiã
valde cruciatus, ut amplius pateretur: & ita sibi ad-
propositis malis omnibus sibi inferendis quàm mit.
efficacissimè, & cohibito omni solatio, quod
à superiore parte animæ dimanare in sensus so-
lebat, ita ut pati gestiret, laxavit habenas natu-
rali appetitui, ut, quantum valeret averfatus
mala impendentia, immensa tristitia absorbe-
retur.

E 2

Inter-

Assumit Internus hic Christi affectus ab Evangelistis
 Timorē. variè nominatur, *timor, pavor, tadium, tristi-*
tia, agonia. Timor est mali impendentis, qui
 sæpè magis cruciat, quàm ipsa mors. Et propo-
 nebat sibi Dominus singula disertè : unde ait :
Pf. 54. 5. Cor meum conturbatum est in me, & formido
mortis cecidit super me : timor & tremor vene-
runt supra me, & contexerunt me tenebra. Tæ-

Tadium Tadium est quoddam rerum omnium fastidium, ut
 omnes accidant ingratae & molestae. Sic luebat
 Christus tadium, quo ego soleo laborare, re-
 rum spiritualium, bonarumque actionum. Tri-
 stiti- rum spiritualium, bonarumque actionum. Tri-
 am. stitia est afflictio interna, tanquam de præsen-
 tibus jam malis, quòd ea apprehenderet ex di-
 vina dispositione, tanquam inevitabilia, & aded
 ut præsentia.

Porro sicut charitatis eximiae fuit, quòd
 Christus *desiderio desideraverit* mori pro no-
 bis, indèque gauderet, ita jam parvis est chari-
 tatis, quod timet, tædet, tristatur, quo ita plùs
 patiatur pro nobis.

PUNCTUM III.

PRÆTER passiones ipsas fuerunt quoque aliae
 causae, Christi animam affligentes. 1. mul-
 titudo innumerabilis peccatorum; gravitas ma-
 xima ob offensam Dei infiniti, & damna æter-
 na. Itaque Dominus hìc tristabatur, ut supple-
 ret defectum in nobis, qui vix ullo tangimur
 doloris sensu ob nostra peccata, & ut illa ejus
 pœna averteret à nobis æternas. 2. quòd vide-
 ret

1.
 Peccata
 Christi
 contri-
 starunt.

2.

ret plerosque hominum non percepturos fru- Ignavia
 ctum ex tot ipsius laboribus & medijs, quæ nostra.
 offerebat : alios autem repidè usuros. 3. re- 3.
 præsentabat sibi passiones & afflictiones, quas Passio-
 plurimi passuri erant ipsius Christi causa : & nes ele-
 eas ipsas, ut proprias sentiebat. 4. speciatim ctorum.
 perditio populi sui, ex quo erat secundùm car- 4.
 nem, & variorum regnorum, quæ erant abje- Perditio
 ctura Christi fidem, & nominatim Judæ, ut cùm Judæo-
 membrum ex corpore abscinditur. 5. scanda- 5.
 lum discipulorum, & matris mœstissimæ affli- Scanda-
 ctio. lum dis-
 cipulo-
 rum.

PUNCTUM IV.

A Perit suam tristitiam Petro, Jacobo, & Matt.
 Joanni. *Tristis est anima mea usque ad 26. 38.*
mortem, sustinete hic, & vigilate mecum. 1. us- 1.
 que ad mortem, qualis est in ipsa morte : vel,
 quæ afferre posset mortem : nisi ad plura pati-
 endum servarem meipsum. 2. Manifestavit id- 2.
 eo, ut constaret nobis interna ejus afflictio, Tristitiã
 quam propter nos subibat, ac, ut se probaret suam a-
 hominem talium capacem, & quoddam sola- perit.
 tium ex communicatione doloris, more huma-
 no perciperet. 3. Illis tribus Apostolis commu- 3.
 nicavit, quia iisdem gloriam glorificari corporis Tribus
 ostenderat. Unde intelligerent, quanti homi- Aposto-
 nem amaret, cujus causa illam gloriam cum hac lis so-
 humilitate commutaret. Item monerentur, cùm lum.
 Deus singulari beneficio suos afficit, præparari
 sic eos ad plura ferenda, & denique favorem

E 3

esse

esse singularem non tantum assumi ad speculandam gloriam in monte Thabor, sed etiam adhiberi ad communicationem passionum in monte Olivarum.

MEDITATIO XXI.

Oratio in horto. Matt. 26. 41.

PUNCTUM PRIMUM.

Luc. 22. 41. **I**N ea tanta tristitia ad orandum se Dominus convertit, relictis tribus illis Apostolis. *Tristitia* *Et ipse avulsus est ab eis, quantum jactus est lapidis.* 1. Jocemur hinc in desolationibus recurrendum ad Deum per orationem, non per inania colloquia dissipandum animum. *Tristitia* *tempore orandū.* *Jac. 5. 23.* *Pf. 76. 3.* *tur aliquis in vobis, oret. Et in die tribulationis Deum exquisivi, renavit consolari anima mea, memor fui Dei & delectatus sum.* 2. Hortatur etiam Apostolos, ut idem faciant: *Vigilate mecum.* Divulsus ab illis orat, quia secretum amat oratio, & removenda sunt impedimenta, & solatia postponenda.

PUNCTUM II.

Luc. 22. 41. **O**Rat Patrem. 1. summâ reverentiâ & humilitate. *Positis genibus, procidit in faciem suam super terram.* 2. fiduciali amore: *Pater mi.* 3. Resignatione plena, non obstante inmensâ tristitiâ: *Non sicut ego volo, sed sicut tu.* 4. Pro-